

Curățarea Templului

***Verset cheie: "Celor care vindeau porumbei le-a spus: "Luați astea de aici! Nu mai transformați casa Tatălui Meu într-o piață!"
Ioan 2:16***

***Scriptură selectată
Ioan 2:13-22***

Isus s-a născut "sub legea", iar toți bărbații evrei trebuiau să se prezinte înaintea Domnului la trei sărbători în fiecare an. (Galateni 4:4; Exodul 23:14-17; Deuteronomul 16:16). Lecția de față îl găsește pe Isus în Ierusalim în momentul sărbătorii evreiești a Paștelui. Ca unul care respecta Legea cu credință, Isus a mers direct la Templu, centrul cultului religios al Israelului.

"În curțile templului a găsit oameni care vindeau vite, oi și porumbei, iar alții stăteau la mese și făceau schimb de bani". (Ioan 2:14). Când israeliții veneau la Ierusalim pentru a ține aceste sărbători obligatorii, se aduceau anumite sacrificii și ofrande. Intenția

inițială a Legii date de Dumnezeu era ca fiecare familie să își asigure propriile animale și ofrande pentru astfel de ocazii. Cu toate acestea, liderii evrei au văzut în aceste ocazii oportunități de a se angaja în "afacerea" de a vinde aceste lucruri poporului la Templu. Acest lucru a eliminat necesitatea ca oamenii să facă efortul personal de a aduce animale și alte ofrande în lunga călătorie către Ierusalim.

Când Isus a văzut că acest lucru se întâmplă la Templu, "a făcut un bici din funii și i-a alungat pe toți din curțile templului, atât pe oi, cât și pe vite; a împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele" și a spus: "Luați astea de aici! Nu mai transformați casa Tatălui meu într-o piață!" (versetele 15,16. Isus a reacționat ferm la această stare păcătoasă din două motive. În primul rând, a văzut lăcomia liderilor religioși care făcuseră o afacere la Templu, "casa Tatălui său", demonstrând o lipsă de respect față de Tatăl nostru Ceresc. În al doilea rând, poporul își permisese să accepte această lipsă de respect pentru casa lui Dumnezeu.

Văzând acțiunea puternică luată de Domnul lor, ucenicii lui Isus "și-au adus aminte de Scriptura care

spune: Sunt mistuit de zel pentru casa ta". (versetul 17; Psalmi 69:9). "Zelul" lui Isus era îndreptat spre indignarea dreaptă împotriva ipocriziei pe care o vedea la Templul evreilor, amestecând afacerile cu închinarea la Dumnezeu.

Dumnezeu îi instruisese pe israeliți, prin slujitorul său Moise: "Ce-ți cere DOMNUL Dumnezeul tău decât să te temi [să-L reverențezi] pe DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în ascultare față de El, să-L iubești, să-L slujești pe DOMNUL Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău" și "să ai respect pentru sanctuarul Meu". (Deuteronomul 10:12; Leviticul 19:30). Cu toate acestea, națiunea lui Israel, în general, nu a reușit să-L respecte pe deplin pe Domnul. În timpul slujbei pământești a lui Isus, a fost întrebat: "Care este cea mai mare poruncă din Lege?" El a răspuns: "Iubește pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău." Matei 22:36,37

Apostolul Pavel a explicat că Isus și biserica Sa "sunt templul lui Dumnezeu". (1 Corinteni 3:16). Atunci când poporul Domnului se întâlnește, astfel de adunări ar trebui să fie considerate adunări sfinte. Prin urmare, conversațiile noastre ar trebui să se construiască reciproc pe linii spirituale. Profetul

IULIE 2025 35

Maleahi a scris: "Cei care se temeau de DOMNUL cu o reverență plină de respect vorbeau unii cu alții; iar DOMNUL le-a acordat atenție și le-a auzit, și s-a scris înaintea Lui o carte de aducere aminte a celor care se tem de DOMNUL cu o atitudine de respect și reverență și care prețuiesc numele Lui". Maleahi 3:16